

paa det Forslag om Valgkredsene, der er forelagt af Regeringen, staa noget om Frihed paa Valgdagen eller om Regeringen vil sætte det ind i den Lov; i saa Fald er Stillingen en ganske anden. Kan den ærede Justitsminister her staa op og sige os, at han vil indestaa os for, hvis vi saa en ny Lov om Valgkredsene, hvad der jo ikke er afgjort, skal der i den findes en saadan Bestemmelse, saa bliver Stillingen en anden, men hvis ikke, raader jeg ærede Medlemmer til at blive staaende ved den Afgørelse, vi traf i Fjor, og for hvilken der var Flertal i Folketinget. Da var der ingen Betæneligheder oppe derimod. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds siger, at man ikke har fundet en Form, hvorunder man kan anbringe Valgdagen her. Jeg tror heller ikke, at det just var en ubetinget heldig Form, der var funden, men en Form var dog funden, al den Stund den blev vedtagen her. Hvad det ærede Medlem indvender imod Valgdagens Optagelse her, er, at man derved ogsaa kom til at tilstaa Folk, der ikke ere Bølgere, Frihed paa Valgdagen, men det er jo let at rette; vi kunne indpætte en Bestemmelse om, at det er Bølgere, som skulle være fri, da det er dem, som det kommer an paa. — Dette er, hvad denne første Behandling giver mig Anledning til at sige. Jeg vil nu afvente, om det virkelig er Tingets Mening at lade denne Sag slippe sig ud af Hænderne paa den Maade, her er antydet, at vi tage det, som Landstinget og Regeringen unde os, og gaa bort fra vort tidligere Standpunkt, eller om det er muligt endnu at saa Dre her i Tinget for, hvad man tidligere har besluttet her paa dette Omraade. Det saa vi jo snart at se, og det kan blive ganske interessant at se, hvor langt man i Aar vil gaa i at forlade tidligere Standpunkter.

P. Holm: Denne Sag viser som saa mange andre, hvor overordenlig vanskeligt det er at saa gennemført Love til Fordel

Behandlingen af denne Sag sagt af den ærede Justitsminister at, dersom man ønskede at saa denne Lov ført igennem, vilde han advare mod at gaa tilbage til det, som en af mine Meningsfæller i Tinget antydede, vilde være den rigtige Vej at gaa, naar denne Lov skulde gennemføres, nemlig at føre den tilbage til noget mere Arbejdsfrihed, end denne Lov nu indeholder. Jeg tvivler ikke om, at det er den ærede Justitsministers Mening, at det vilde forhindre denne Sags Gennemførelse, hvis man vendte tilbage til det, som var Lovens oprindelige Formaal, men her er det samtidig sagt, at deres Opgave, som indbragte denne Sag her i Tinget efter den stærke Bevægelse ude i Befolkningen, som havde baaret den frem, kunde ikke siges at være løst ved dette Forslag. Der bringes ikke ved det noget frem, som i nogen særdeles næneværdig Grad, end sige da fuldt ud, tilfredsstiller de Krav, som have været oppe. Der blev sagt, da vi sidste Gang havde denne Sag til Behandling her i Tinget, i en vis Presse, at det ikke skal lykkes de socialdemokratiske Folketingsmænd eller det socialdemokratiske Parti at saa denne Lov gennemført, at det skulde ikke blive dem, som gennemføre den. Nu ere vi komne dertil, og vi kom dertil, da Justitsministeren tog Initiativet til at indbringe den her i Folketinget samtidig med mig, nemlig at det skulde ikke være os, som førte denne Sag igennem. Jeg maa tilstaa, at efter den Stikfelse, den nu har faaet, renoncerer jeg virkelig ogsaa paa Vren af at føre den igennem; Vren for at gennemføre den i den Stikfelse er ikke saa stor, at jeg trænger til at smykke mig dermed. Jeg tvivler ikke om, at en Del Mennesker ville blive glade ved Loven; men en stor Del ville blive misfornøjede med den i dens nuværende Stikfelse, naar man gaar ud fra det almindelige Synspunkt, hvorvidt en Lov er saaledes, at den er til Brug for dem, som skulle leve og virke under den, og tager Hensyn til, om den i Virkeligheden er saa-